

Životopis Věry Culkové

Věra Culková, za svobodna Bačkovská, se narodila 23. ledna 1944 v Možděnici, kde žije dodnes. Své dětství prožila na statku, který patřil k největším v obci. Rodina Bačkovských zde žila po několik generací. Karel Bačkovský, tatínek Věry Culkové, převzal hospodaření od svého otce po 2. světové válce. Začátkem 50. let byl prohlášen za kulaka a o veškerý majetek v rámci kolektivizace přišel. Dvakrát byl na kratší dobu ve vězení.

Docházku do základní školy zahájila Věra v roce 1950. Do 5. třídy navštěvovala školu v Možděnici. Vzpomíná, jak se k ní nepěkně chovala jedna paní učitelka. Slovně ji ponižovala, poukazovala na její původ. Od 6. třídy chodila do Trhové Kamenice. Prospívala s vyznamenáním. Jejím snem bylo stát se zdravotní sestrou. Toužila jít studovat zdravotnickou školu. To jí nebylo umožněno. Mohla nastoupit pouze na dvouletou zemědělskou učňovskou školu v Hlinsku.

Poté pracovala v místním JZD. Sice byla ošetřovatelkou, ale krav. Protože tam nebyla spokojená a plat měla malý, hledala přivýdělek. Spolu se svou sestrou nastoupila do cukrovaru ve Slatiňanech. Zanedlouho za nimi přišli neznámí muži. Oznámili jim, že nemají povolení, naložili je v půlce směny do auta odvezli je domů. Musela se vrátit do JZD. Později pracovala také v drůbežárně na Dřevíkově.

V mladém dospělosti přišla první láska. Se svým budoucím manželem se seznámila v místní hospodě. Svatbu měli v roce 1963. Narodily se jim dvě dcery. Věra se přestěhovala do domu, který patřil manželovým rodičům. Svépomocí ho rekonstruovali. Vždy se snažili ušetřit peníze na rodinnou dovolenou. Podařilo se jim i vycestovat do zahraničí. Zálibu poznávat cizí země mohla naplno uskutečnit po změně režimu S manželem se dokonce vypravila do Spojených států amerických.

V roce 1993 nastoupila do hlineckého pivovaru, kde našla práci, která jí konečně přinesla radost a spokojenost. Sama na toto období vzpomíná jako na nejkrásnější léta svého pracovního života. Práce ji naplňovala, měla dobrý kolektiv, mezi zákazníky pivovarské prodejny byla oblíbená.

Do důchodu odešla v roce 2000. Od té doby se věnuje rodině, vnoučatům. Volné chvíle ráda tráví na své zahrádce. I v důchodu zůstala stále aktivní a pracovitá. Ráda se setkává s přáteli a sousedy.

Její životní příběh je svědectvím pracovitosti, síly a vytrvalosti. I když některé jeho etapy nebyly jednoduché, dokázala je díky svému pozitivnímu přístupu překonat.